

בעניין:

יצחק חזות, ת.ז. 022825210

מכפר חיטים

ע"י ב"כ עוה"ד איתי הפלר ו/או מירב פלח-לב

מדרך העצמאות 57, חיפה

טל' 04-8521343 פקס' 04-8538003

www.hoefler.co.il

התובע

- נ ג ד -

כפיר סילוק ת.ז. 052975976

רח' יהושוע חנקין פינת ירושלים 27

עפולה

הנתבע

מהות התביעה: הפרת סימן מסחר ועוולה מסחרית.
הסעד המבוקש: צו מניעה קבוע ופיצויים.

כתב תביעה

1. התובע הינו בעל עסק בתחום הפיצות והבצק לפיצות מזה עשרים שנים. התובע יהיה מיוצג בהליכים אלו באמצעות באי כוחו המופיעים תחת שמו כמצוין לעיל. כתובתם של באי הכוח תהיה הכתובת להמצאת כתבי בי דין.

2. בשנת 1995 רשם התובע על שמו את סימן המסחר "פיצרלה" (מעוצב). הסימן נרשם בסיווג 30 על בצקים לפיצות ופיצות (להלן "ייקרא "סימן המסחר של התובע").

א' תעודת רישום של סימן המסחר של התובע מצורפת ומסומנת באות א'.

3. לאחרונה (לפני מספר חודשים) גילה התובע כי הנתבע עושה שימוש בסימן המסחר של התובע בפיצריה אשר בבעלותו ובניהולו, הממוקמת בעפולה.

4. הפיצריה של הנתבע נקראת "פיצהרלה" וזאת בדימיון מטעה לסימן המסחר של התובע. בנוסף הנתבע עושה שימוש בסימן המסחר של התובע בפליירים שהוא מחלק, בפרסום שהוא עושה ובשילוט במקום עצמו. כמובן שגם כאשר מתקשרים לפיצריה של הנתבע התשובה הינה כי הגעת ל"פיצרלה". כך גם במדריך של בזק 144 ובמדריך דפי זהב נעשה שימוש אסור בסימן המסחר של התובע.

ב' צילום של הפלייר של הפיצריה של הנתבע מצורף ומסומן באות ב'. ניתן לראות בברור בפלייר כי השימוש הינו זהה כמעט לחלוטין. הכיתוב "פיצהרלה" נעשה חלקו בפונט של כתב יד וזאת ממש כסימן המסחר של התובע. גם בשימוש של הנתבע הפונטים הינם רחבים (bold) ממש כסימן המסחר של התובע. הנתבע הוסיף את השם "עידו" בסמוך למילה "פיצהרלה" אולם הדבר הינו משני ביותר ולא גורם לבידול בין שמה של הפיצריה של הנתבע לבין הסימן המסחר של התובע.

ג' בוטל.

ד' צילום מדף האינטרנט של דפי זהב לשאילתת החיפוש "פיצרלה" מצורף ומסומן באות

5. השימוש בשם המסחר של התובע נעשה ללא רשות ו/או הסכמתו של התובע ולכן מהווה הפרה וזאת בהתאם להוראות פקודת סימני המסחר [נוסח חדש] תשל"ב – 1972 (להלן "הפקודה").
 6. השימוש האסור בסימן המסחר של התובע מהווה גם גניבת עין ועוולה מסחרית וזאת בניגוד להוראות סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט 1999 (להלן "החוק").
 7. כמו כן הנתבע התעשר על חשבונו של התובע וזאת בניגוד להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979.
 8. התובע שלח באמצעות בא כוחו מכתב התראה לנתבע בו התריע על ההפרות ועל העוולות שהנתבע מבצע. תשובת הנתבע באמצעות בא כוחו היתה כי השימוש שהוא עושה בסימן המסחר של התובע הינו מותר. דהינו הנתבע יודע על סימן המסחר של התובע וקיבל התראה לעניין השימוש האסור בו ולכן ויהיה מנוע מהעלאת טענה של מפר תמים.
- ה' פניית ב"כ התובע לנתבע מצורפת ומסומנת באות ה'.**
ו' תשובת ב"כ הנתבע מצורפת ומסומנת באות ו'.
7. הסעד בגין הפרה בהתאם לפקודה הינו כאמור בסעיפים 59 ו – 59 א לפקודה. סעיף 59 לפקודת קובע כי: "במשפט על הפרה יהיה התובע זכאי לסעד בדרך של צו מניעה ולדמי נזק בנוסף על כל סעד אחר שבית המשפט הדן בדבר מוסמך לתיתו וכן יהא זכאי לסעדים המנויים בסעיף 59א".
 8. מכאן כי התובע זכאי שביהמ"ש ייקרא את הנתבע לדין ויחייבו כדלקמן:
 - א. להסיר כל שימוש בסימן המסחר של התובע לרבות ומבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל בפיצריה, בשלטים במקום, על רכבי הפיצריה, בניירת של הפיצריה, במדריכים עסקיים ארציים ו/או מקומיים, בפרסום באמצעי התקשורת כולל רדיו, טלוויזיה ואינטרנט ואם בכל מקום אחר.
 - ב. לשלם לתובע סך של 100,000 ₪ פיצויים בגין השימוש האסור בסימן המסחר של התובע. ייטען כי הנזק שנגרם לתובע הינו רב וגדול אולם מטעמי אגרה ומטעמי זהירות בלבד ומבלי לסתור האמור לעיל, התובע יבקש פיצויים ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪, בהתאם לסעיף 13(א) לחוק.
 9. התובע ייטענו כי דיני סימני המסחר מספיקים להוכחת חבותו של הנתבע, אך ייטענו בנוסף כי הנתבע חב גם על פי דיני עשיית עושר ולא במשפט ו/או גניבת עין ו/או גזל מוניטין ו/או הפרת חובה חקוקה (הפרת הפקודה והפרת החוק) ו/או הפרת חובת תום הלב (המשך ההפרה למרות הפניה בכתב לעשות זאת).
 10. כמו כן ביהמ"ש מתבקש לפסוק לטובת התובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד + מע"מ.
 11. לבית משפט זה הסמכות העניינית והמקומית וזאת לאור הסעד המבוקש (קניין רוחני), מיקום עסקיו של הנתבעים ומיקום ביצוע העוולה.